

tus. n̄ aliud qm̄ corpaliū rex
 idē sonoꝝ tali cogitatione yma-
 gines versat. Si autē qd̄ verba
 illa significāt teneat et recolat.
 iam quidē aliquid m̄terioris hoī
 nis agit. sed nondū dicendus
 uel putandus ē uiuē sc̄dm̄ itei-
 oris hoīs trinitatē si ea nō di-
 ligat que ibi p̄dicāt̄ p̄cipuū p̄mittū-
 tur. potest enī etiā ad hoc te-
 nere atq; cogitare ut falsa eē
 existimās conetur etiā redar-
 guere. Volūtas ergo illa que
 ibi cōiūgit ea que mēoria te-
 nebāt̄. et ea que inde in aīe
 cogitationis impressa sunt
 implet quidē aliquā trinitatē
 cū ip̄a sit tertia. sed nō sc̄dm̄
 ea uiuitur. quando illa que co-
 gitantur uelut falsa nō pla-
 cent. Cū autē uera eē credūt̄.
 et que ibi diligenda sunt dili-
 gūtur. nā sc̄dm̄ trinitatē itei-
 oris hoīs uiuitur. Sc̄dm̄ hoc
 enī uiuit quisq; qd̄ diligit.
 Quomō autē diligāt̄ q̄ nesci-
 ūtur. sed tm̄ credūtur. Jam
 questio ista tractata ē in supe-
 riorib; libris et inētū ē nei-
 nam dilige qd̄ penit̄ igno-
 rat. ex hys autē que nota s̄t
 diligi qm̄ diligi dicūtur igno-
 ta. s̄c̄dm̄ libru istū ita claudi-
 mus ut admoneam̄ quod
 iustus ex fide uiuit. Que fi-
 des per dilectionē opat̄ ita

ut uirtutes quoq; ip̄e quib;
 prudenter fortiter temperā-
 ter iusteq; uiuit. omēs ad e-
 andem referātur fidē. Nō eī
 alit̄ uere poterūt eē uirtutes.
 qm̄ tamē in hac uita nō ualēt
 tm̄. ut aliqui nō sit hic natū
 qualūcūq; remissio pat̄ōꝝ q̄
 nō fit nisi per eum qui sangui-
 ne suo uicit p̄cipē pat̄ōꝝ. Et
 hac fide et tali uita quecūq; no-
 tiones sūt in aīo fidelis hoīs
 cū mēoria continēt̄. et recor-
 datione inspiciūt̄ et uolūta-
 ti placent reddūt̄ quandā ge-
 neris sui trinitatē. Sed yma-
 go dei de qua in eius adiuto-
 rio post loqm̄ nōdū in ip̄a est
 Et tūc melius appebit cū
 demonstratū fuerit ubi sit qd̄
 in futuro uolumine lector
 expectet. **Explicit lib. xiii.**

Incipiūt capla libri xiiii. cap p̄m.
Que sit hoīs uera sapientia
De fide que licet ad et cap. ii.
 na perducit t̄p̄alis tamē est. et
 cū ad eternitatē uentū fuerit
 cessatura. **cap. iii.** Et illud
 sit aī in quo dei ymago p̄petua
 est et eterne sp̄ies trinita-
 tis. **cap. iiii.** Et natū aīe
 etiā deformis et misere nec
 uitā n̄ ymaginē dei possit
 amittere. **cap. v.** An etiam
 paruulōꝝ mentes nosse se pos-
 sūt **cap. vi.** Et mens hoīs

sine cogitatione sibi met cōspicu
a eē nō possit **cap. vii.** **¶** Quod a
liud sit aliq̄ nō nosse. aliud nō
inde cogitare. **cap. viii.** **¶** De
p̄ncipali mentis in quo itueda
est sūma ymago trinitatis **cap. ix.**

etna

¶ An virtutes quibz ad eternita
tem tendit desitire sint cū ad
eternitatē p̄duxerit. **cap. x.**

¶ De cognoscibilibz t̄p̄alibz quoz
alia cognitiōnē nr̄am p̄ueiunt
alia nō p̄cedūt **cap. xi.** **¶** An se
mēoria p̄teitaz rerū sit an ve
ro etiā p̄ncipiū. **cap. xii.**

huana

¶ Quia facultate mens rationalis ob
tineat ut in ea dei ymago re
splendeat **cap. xiii.** **¶** De re
mmissiōe in deū cui⁹ semp
capax ē mētis natura. **cap. xiiii.**

agnitioe

¶ Quod etiā praua mens n̄ mēo
ria sui careat n̄ cogitatione n̄
amore **cap. xv.** **¶** De mutabili
tate mentis huane qua fit ut
sicut misera facta ē ex beata.
ita bt̄a possit eē ex misera **cap. xvi.**

¶ De reformatione mentis ad
ymaginē dei et quot modis
sp̄us appellatio diuersis assig
netur naturis. **cap. xvii.** **¶** Quod
interfit inter regenerationē
baptismi et renouationē qua
proficit de die in diē in ag
matione dei. **cap. xviii.** **¶** Pos
se hoiēm etiā corpe ymaginē
dei accipi sc̄dm̄ qd' verbū caro
factū est cui⁹ immortalitati om

nes sancti conformabūt **cap. xix.**

¶ Quod sui p̄te homo ad ymaginē
et similitudinē dei factus sit
ad quā proficiendo renouat.
**Explicit capitula Incipit
liber xiiii. Quae sit hoīs vera
sapientia. Caplm̄ primū.**

Nunc de sapientia
nobis ē differēdū.
nō illa dei que pro
culdubio d̄s ē. nā
sapientia dei filius
eius agemtus dicitur. sed loqm̄
de hoīs sapientia. vera tñ q̄ sc̄dm̄
deū ē et verus ac p̄ncipius cult⁹
est eius que uno noīe theose
bia grece appellat. qd' nomen
nr̄i sicut iam cōmēorauim⁹
volentes et nr̄i uno noīe inter
p̄tari pietatē dixerūt cū pie
tas apud grecos eusebia v̄sita
tius nūm̄petur. theosebia
verō quia uno verbo p̄fr̄e
nō p̄t. melius interpretat⁹
duobz. ut dicat⁹ potius dei cul
tus. Hanc eē hoīs sapientiam
qd' et m. xii. hui⁹ op̄is volūe
iam posuim⁹ sc̄pture sancte aut
toritate demonstratur in libro
serui dei iob ubi legit⁹ dei sa
pienciā dixisse hoi. Ecce pietas
est sapiā. abstinere aut a mal
sciā. siue etiā ut nō nulli de
greco epistemen interpretati s̄t.
disciplina ē que utiqz a disc̄e
do nomē accepit vñ et sciēcia

... hoc ei quod res di
... quae alia notione
... per p̄ncipiū mala
... p̄ncipiū ut cognosc
... p̄ncipiū in aliud est
... p̄ncipiū. Quis ei est
... nō de discipulū pater
... p̄ncipiū in eade
... p̄ncipiū ad tempus nō
... p̄ncipiū sed tr̄sine.
... p̄ncipiū p̄ncipiū
... p̄ncipiū reddet
... ergo ip̄e sūma sa
... autē autē dei sapiē
... de qua n̄ loquim⁹.
... p̄ncipiū hui⁹ m̄do sc̄l
... apud deū. Sc̄dm̄ h̄c
... p̄ncipiū que dei nilus ē
... p̄ncipiū. Multitudo
... p̄ncipiū est eobis ter
... de sapiēcia disputat
... p̄ncipiū agem⁹. Quā
... p̄ncipiū audēbi mus
... nō sit m̄ de illa ip̄i
... p̄ncipiū. Nōne terro
... p̄ncipiū p̄ncipiū. q̄ tū
... p̄ncipiū sapiēcia pro
... p̄ncipiū de amato
... p̄ncipiū ē cō r̄spondē.
... p̄ncipiū vñ de
... p̄ncipiū p̄ncipiū ut q̄
... p̄ncipiū ad sapiēcia
... p̄ncipiū p̄ncipiū uel
... p̄ncipiū exelle
... p̄ncipiū. An ideo
... p̄ncipiū h̄c

diu p̄t. Ad hoc enī queq; res dis-
 citur ut sciat. quibus alia notione
 in hīs que pro patris suis mala
 unusquisq; patitur ut corrigatur
 diu soleat disciplinā. vñ illud est
 in eplā ad hebreos. **S**cius ei est
 filius cui nō det disciplinā pater
 eius. Et illud euidentius in eadē
 oīs vob̄ disciplinā ad tempus nō
 gaudij videtur eē sed tristitie.
 postea vob̄ fructū pacatissimū
 hīs q̄ p̄ eā certauerūt reddet
 iusticie. deus ergo ip̄e sūma sa-
 pientia. cultus aut̄ dei sapiētia
 est hoīs de qua nūc loquimur.
Sc̄m̄ sapiētia huius mundi stul-
 tina est apud deū. Sc̄dm̄ hanc
 itaq; sapiētiā que dei nihilis ē
 aut sancta scriptura. Multitudo
 sapiētū samitas est orbis ter-
 rarū. Sed si de sapiētia disputat
 sapiētū est quid agemur? **S**c̄m̄
 quid nā profiteri audebimus
 sapiētiā. ne sit m̄a de illa ip̄u-
 dens disputa. **R**ōne terrebi-
 mur exemplo pythagore. q̄ tū
 ausus nō fuisset sapiētiā pro-
 fiteri. p̄ h̄m potius id ē amato-
 rem sapiētie se eē respondit.
A quo id nomē exortū ita de
 m̄ceps posteris placuit. ut q̄n
 talibet de rebus ad sapiētiā
 p̄tinētibz doctrina quisq; uel
 sibi ul̄ alijs uideretur excelle-
 re non nisi p̄ h̄s vocaret. An ideo
 sapientem profiteri talū hōi

nū nullus audebat quia sine
 illo p̄tō putabat eē sapiētē.
Hoc aut̄ m̄a scriptura nō dicit q̄
 dicit argue sapiētē et amabit
 te. profecto em̄ indicat habē-
 re pat̄m quē censet arguendū.
Sed ego ne sit quidē sapiētē
 audeo profiteri. Satis est m̄
 q̄ etiā n̄i negare nō possunt
 eē etiā p̄ h̄m id ē amatoris sa-
 piētie de sapiētia disputare. Nō
 em̄ illi hoc facē desisterunt.
 qui se amatores sapiētie poti-
 us q̄m sapiētes eē professi s̄t.
Disputantes aut̄ de sapiētia
 diffimerūt eā dicentes. Sapi-
 entia ē huānarū rerū diuinā
 q̄ sciētia. **V**nde ego quoq; i libro
 superiorū utrūq; rerū cognitionē
 id ē diuinā atq; huānarū et
 sapiētiā et sciētiā diu posse
 non tacui. **V**erū sc̄dm̄ hanc dis-
 tinctionē qua dixit apl̄s alij
 dat̄ sermo sapiētie. alij ser-
 mo sciētie. ista diffinitio diuide-
 da est. ut verū diuinā sapiētiā
 p̄ h̄e nūcupetur huānarū aut̄
 p̄ h̄e sciētie nomē obtineat de
 qua in volūe. xiii. disputauim.
 nō utiq; quicqd̄ sciri ab hōie p̄t
 in rebus huānis ubi plūmū
 supuacaneel vanitatis et noxie
 curiositatis ē huius sapiētie tri-
 buens sed illud tm̄o quo fides
 saluberrima que ad verā beati-
 tudinē ducit gignitur. nutrit̄

beata

defendit. roborat. Quia scientia
 non pollet fideles plimi. quibus
 polleant ipsa fide plurimum. aliud
 est enim scire termino quid homo
 credere debeat. propter adipsam
 dam vitam beatitudinem que non
 nisi eterna est. aliud autem scire
 quemadmodum hoc ipsum et pro
 pituletur et contra ipsos defe
 datur. quam proprio appellare vota
 bulo scientiam videtur apostolis. De
 qua priusquam loquerer ipsam pro
 cipue fidem commendate narraui
 a temporalibus eterna breuiter ante
 distinguens atque ibi de temporalibus
 differens. Eterna vero in huius
 librum differens etiam de rebus
 eternis fidem temporalem quidem et
 temporalem in credentium cordibus ha
 bitare. necessaria tamen propter ad
 pistenda ipsa eterna esse monstr
 ui. fidem quoque de temporalibus reb
 quas pro nobis eternus fecit
 ac passus est in homine que tempo
 rali ter gessit atque ad eterna puer
 nerit ad eandem eternorum adept
 tionem prodesse differui. virtu
 tesque ipsas quibus in hac mor
 talitate temporalis prudenter forti
 ter temporaliter et iuste uiuitur.
 nisi ad eandem licet temporalem fidem
 que tamen ad eterna perducit
 referantur veras non esse vir
 tutes. De fide que licet ad eterna
 perducit temporalis tamen est et tamen ad eter
 num ventum fuerit cessatura cap
 11 secundum

Qua propter quoniam sicut scriptum est
 quoniam diu sumus in corpore
 pegrinamus a domino per fidem enim
 ambulamus non per speciem. pro
 fecto quoniam diu iustus ex fide
 uiuit quoniam secundum interiore
 hominem uiuat licet per eandem
 temporalem fidem ad veritatem
 nitatur et tendat. eternam.
 tamen in eiusdem fidei temporalis retentio
 ne contemplatione delecta
 tione. nodum talis est trinitas
 ut dei iam ymago dicenda sit.
 ne in rebus temporalibus constituta
 videatur que constituenda est
 in eternis. mens quippe huius
 na tamen fide sua uidet qua cre
 dit quod non uidet. non aliquid
 sempiternum uidet. Non enim
 sempiternum. hoc erit quod utique
 non erit quam ista pegrinatio
 ne finita qua pegrinamus a
 domino ut per fidem ambulare
 necesse sit. species illa succedat
 per quam uidebimus faciem
 ad faciem sicut modo non ui
 dentes tamen quia credimus uide
 merebimus. atque ad speciem per
 fidem nos perductos esse gau
 debimus. neque enim iam fides erit
 qua credantur que non uide
 tur. sed species qua uideatur
 que credebantur. Tunc ergo
 et si uite huius mortalis trans
 acte me inuenimus et credidisse
 nos aliquam que non uidebam

et ambulamus in pectus at
 quibus deus fides qua
 in pectus est semper ma
 gis et per hoc etiam et in
 quibus que in eiusdem fide
 et in maiore mea con
 sideratione consistit. tunc
 et pectus respicit
 in pectus. Ex quo col
 legitur si iam ymago dei est
 etiam etiam ipsa non in
 semper sunt. sed in reb
 uideat trans se
 etiam se inueni i quo
 et pectus est et eterna
 etiam inueni cap. m.
 etiam ut tamen ad natura
 etiam nec ab uno quo
 etiam demerit esse de
 etiam nihil melius h
 etiam in uoluntate per
 etiam etiam melius etiam
 etiam etiam. quoniam ad
 etiam inueni fidei fra
 etiam in fidei retentio
 etiam inueni dilectio
 etiam etiam. sed in eo
 etiam inueni etiam qua
 etiam inueni dei ad
 etiam inueni se habeat
 etiam inueni atque absten
 etiam inueni. quoniam enim pro
 etiam inueni etiam
 etiam inueni. quoniam si
 etiam inueni etiam
 etiam inueni etiam

iiii
iiii

mēorū recoluerim⁹ in p̄teritis at
q̄ t̄m factis deputabit⁹ fides ista
non in p̄ntibz rebz sempqz ma
nētibz ac per hoc etiam trini
tas ista que nūc in eiusdē fidei
p̄ntis ac manētis mēoria con
tutu dilectione consistit. tūc
transacta et p̄terita replet⁹
eē non p̄manens. Ex quo col
ligit⁹ ut si iam ymago dei est
ista trinitas etiam ip̄a nō in
eis que semp sunt. sed in rebz
sit habenda transeūtibz ~

**Et id illud istud sit animi i quo
dei ymago p̄petua est et eterna**

Species finitatis cap. iij.

Habit aut ut cū aīe natūa
sit imortalis nec ab iūno quo
creata ē v̄mqz dem̄teps esse de
sistat id quo m̄chil melius h̄t
non tū eius imortalitate per
duret. Quid vero melius orōte
in eius natūa creatū ē. qm̄ qd
ad sui creatoris ymagine fr̄a
est. Non igitur in fidei retē
none. cōtemplatione dilectio
ne que nō erit semp. sed i eo
qd erit semp iūenienda ē quā
dici oporteat ymagine dei an
adhuc utrū ita res se habeat
aliquō diligētius atqz abstru
sus p̄scrutabit⁹. Dicit em̄ p̄
nō p̄ire istā trinitatē etiam
tū ip̄a fides transierit. qz sic
nūc eam et mēoria tenem⁹
et cogitatione t̄rnum⁹ et vo

lūtate diligim⁹ ita etiam tunc
cū eam nos habuisse mēoria te
nebim⁹ et recolem⁹. et hoc utz
qz tertia volūtate iūgem⁹ eadē
trinitas p̄manebit. qm̄ si nul
lū in nobis quasi vestigiū tr̄si
ens reliq̄rit profecto nō i mēori
a m̄ra eius aliquid habebim⁹
quo recurrām⁹ eam p̄teritā
recordātes atqz id utrūqz iten
tione tertia copulātes et quod
erat scilicet in memoria non
inde cogitantibz nobis et qd
inde cogitatione format⁹. Sed
qui hoc dicit non discernit
aliā nūc eē trinitatē qm̄ p̄ntē
fidem tenem⁹. videm⁹ amam⁹
in nobis. aliā tūc futurā. qm̄
nō ip̄am sed eius velut yma
ginariū vestigiū in mēoria
reconditū recordatione contue
bimur. Et duo hec id ē quod
erat in mēoria retinētes. et
qd inde iūprimatur i acie recoz
dantes tertia volūtate iūge
mus. Qd ut possit mtelligi
sumam⁹ exemplū de corpali
bus rebz de quibus in libro
xi satis locuti sum⁹. Nēpe
ab inferioribz ad supiora as
cendentes uel ab exterioribz
ad interiora ingrediētes pri
mā repperim⁹ trinitatē i cor
pore quod videtur et acie vi
dentis. que tū videt inde
formatur et i volūtatis iten

none que utruq; coniungit. Hinc trinitati similem constituamus. cum fides que nunc inest nobis tanquam corpus illud in loco ita in nostra memoria constituta est de qua informat cogitatio recordantis sicut ex illo corpore acies intuentis. **Quibus** ut trinitas impleat. amittatur terna voluntas. que fidem in memoria constitutam et quendam eius effigiem in conspectu recordationis impressam conuertit et iungit sicut in illa corporalis trinitate visionis formam corporis quod videtur et conformationem que fit in cernentis aspectum coniungit intentione voluntatis. **faciamus** ergo corpus illud quod cernebatur inesse dilapsum nec eius remansisse aliquid in ullo loco ad quod videndum recurrat aspectus. **Numquid** quia ymago rei corporalis iam transacta atque preterite remanet in memoria unde informatur cogitationis obtutus atque id utruq; tertia voluntate iungatur eadem trinitas esse dicenda est que fuerat quando spes in loco positi corporis videbatur. **Non** utique sed proorsus alia. **nam** preter quod illa erat extrinsecus hec intrinsecus. illa profecto faciebat species presentis corporis. hanc ymago preteriti. **Sic** et in hac re de qua

nunc agimus. et ipse quam putauimus adhibendum illud exemplum. fides que nunc in animo nostro est velut illud corpus in loco dum tenetur. aspicitur. amat. quidam efficit trinitatem. sed non ipsa erit quando fides hec in animo sicut corpus illud in loco iam non erit. **Que** vero tunc erit quando eam recordabimur in nobis fuisse non esse. alia profecto erit. hanc enim que nunc est facit res ipsa presentis et animo credentis affixa. at illam que tunc erit facit rei preteriti ymaginatio in recordantis memoria derelicta. **Nec** illa igitur trinitas que nunc est ymago dei erit. nec ista est ymago dei que tunc non erit. sed ea est inuenienda in anima hominis id est rationali siue intellectuali ymago creatoris immortaliter immortalitate eius est insita. **Quod** natura anime etiam de formis et misere nostre vitam nostre dei ymaginem possit amittere. **Cap. III.**
Nam sicut ipsa immortalitas anime secundum quendam modum dicitur. habet quippe et animam mortem suam cum vita beata caret. que vera anime vita dicenda est. sed immortalis ideo multiplicatur. quoniam qualicumque vita etiam cum miserissima nunquam desinit viuere ita quous ratio uel intellectus nunc in ea sit sopitus. nunc paruus nunc magnus appareat. nunquam nisi ratio

et multum est anima humana
 et ipse hoc factum est ad
 deus qui vult esse
 et conspici
 et profecto animo quo
 et magna et mira
 et oblecta sit her
 et sine ulla sit. sue
 et deformis sue cla
 et semper est. De
 et dignitatis
 et diuina scriptura.
 et in ymagine dei
 et tam uane co
 et uenerat et uener
 et non itaq;
 et ymagini dei tribuit
 et teneat factam.
 et illa deformata
 et ymago est
 et dicendo. quoniam
 et ambulat ho. **Qua**
 et uenerat pro
 et in ista sententia. ut quod
 et quoniam ymago
 et ambulat. homo tamen
 et dicitur. quoniam
 et homo tamen ymago
 et magis
 et uenerat potuit quod
 et quoniam uenerat po
 et quoniam tamen est in qua
 et magis est et esse per
 et magna natura est. **Que**
 et ymago dei
 et generat trinitatem.

nalis et intellectuālis est aīa hūāna.
 ac per hoc si scdm hoc facta ē ad
 ymaginē dei q̄ uti rōne atq; itel
 lectu ad mtelligendū et conspiciē
 dū deū p̄ profecto abūctio quo
 eē cepit ista tam magna et mira
 natura. siue ita obsoleta sit hec
 ymago ut pene nulla sit. siue
 obscura atq; deformis siue cla
 ra et pulchra sit semp est. De
 m̄q; deformitate dignitatis
 ei⁹. miserans diuina scriptūa.
 qm̄qm̄ inquit in ymagine dei
 ambulet homo. tamē uane cō
 turbat. thesaurizat et uestit
 cui congregabit ea. Non itaq;
 uanitate ymagini dei tribuet
 nisi deformē cerneret factam.
 nec tantū ualē illā deformatā
 tem ut auferat qd̄ ymago est
 satis ostendit dicendo. q̄qm̄
 in ymagine ambulet hō. Quia
 p̄t ex utraq; pte ueracit̄ pro
 nūciari p̄t ista sentētia. ut q̄
 admodū dictū ē qm̄qm̄ in yma
 gine dei ambulet. homo. tamē
 uane conturbat̄ ita dicat. q̄qm̄
 uane conturbat̄ homo tñ i yma
 gīe ambulat. Quāq; enī maḡ
 natūā sit tñ uiciari potuit qz
 sūma nō est. et q̄qm̄ uiciari po
 tuerit. quia sūma nō ē tñ qā
 sūme natūe rapax est et eē p̄ti
 cept̄ p̄. magna natūā ē. Que
 ram⁹ igit̄ in hac ymagine dei
 quandam sui generis trinita

tem adiuuāte ipō qui nos fecit
 ad ymaginē suā. Non enī alie⁹
 possum⁹ hec salubriter iuesti
 gare et scdm sapiētiā que ab
 illo ē aliquid iuenire. Sed ea
 que in superiorib; libris et maxie
 in decimo de aīa hūāna ul̄ mē
 te dixim⁹ si lēctus uel mēoria
 teneātur atq; recolant̄ uel di
 ligētia in eisdem locis in quib⁹
 cōsc̄pta sūt recenseant. nō hie
 desiderabit prolixiorē de rei
 tante inquisitionē sermonem.
 Inter cetera ergo in libro x. dixi
 mus hoīs mentē nosse semet
 ipām. Nichil enī tā nouit mēs
 qm̄ id qd̄ sibi presto ē n̄ menti
 qd̄qm̄ magis presto est qm̄ ipā
 sibi et alia q̄ntū satis uisū est
 adhibuim⁹ documēta. quibus
 hoc certissime probaret. An
 etiam paruulorū mētes nosse
 se possint. Caplin quintū.
Quid itaq; dicendū ē de ifan
 tis mente ita adhuc paru
 uuli et in tam magna diuersi
 rerū ignorantia. ut illi⁹ mētis
 tenebras mens hoīs que aliq̄
 nouit exhorreat. An etiā ipsa
 se nosse credenda ē. S; itenta
 nimis in eas res quas p̄ corpus
 sensus tanto maiore q̄nto no
 uore cepit delectatione senti
 re nō ignorare se p̄t. s; cogitāe
 se nō potest. Quanta porro
 intencione in ista q̄ foris sunt

sensibilia ferat uel hinc solū
conici potest qd̄ lūis hui⁹ hau-
riende sic auidā ē ut si quisq̄m
nun⁹ cautus aut nesciens quid
inde possit accidere nocturnū
lumen posuit ubi iacet ifans
in ea parte ad quā iacētis o-
culi possint retorqueri n̄ ceruix
possit inflecti. sic inde ei⁹ nō
mouet⁹ asperis ut nō nullos ex
hoc etiā strabones fieri nouei-
mus eam formā tenentibus
oculis quā teneris ac mollibz
consuetudo quodāmodo infixit.
Ita et in alijs corpis sensibz qn̄
tū sunt illa etas intentione se
quasi coartant aīe paruulorū.
ut quicquid per carnem offen-
dit aut allicit hoc solū abhor-
reant uehementer aut appetāt.
sua uero interiora nō cogitēt
nec possint amoneri ut hoc
faciant. q̄a nodū admonētis
signa nouerūt ubi p̄cipuū lo-
cū uerba optinet. que sicut ali-
a prorsus nesciūt. **E**t autem
aliud sit nō se nosse. aliud nō
se cogitare iam in eodē volu-
mine ostendim⁹. **S**ed hanc
etate omittam⁹ que nec iter
rogari p̄t quid in se agatur
et nosip̄ eius ualde obli-
sum⁹ hinc tantū certos nos
eē sufferit qd̄ cū hō de aīmi
sua natura cogitare potuerit
atqz iuenire qd̄ uerū ē alibi

nō iueniet qn̄ penes seipm̄. In-
ueniet aut nō qd̄ nesciebat. sed
unde nō cogitabat. **Q**uid enī
sciam⁹ si qd̄ est in m̄ā mēte nesci-
am⁹. cū oīa que sciam⁹ nō nisi
mēte scire possim⁹. **E**t mens
hoīs sine cogitatione sibimet
conspiciua esse nō possit. cap. vi.

Tanta est eū cogitatiois
uis ut nec ipā mens quo-
dāmodo se in cōspicū suo ponat n̄
qn̄ se cogitat. ac per hoc ita ni-
hil in cōspicū mentis ē n̄ unde
cogitatur ut n̄ ipā mens qua
cogitatur quicquid cogitatur
aliter possit eē in cōspicū suo
nisi seipm̄ cogitando. **Q**uod
aut qn̄ se nō cogitat in cōspicū
suo non sit. cū sū seipsam
nūq̄m eē possit quasi aliud
sit ipā aliud cōspicū ei⁹. iue-
nire nō possū. **H**oc quippe de
oculo corpis non absurde dī-
h̄p̄e quippe oculus loco suo est
fixus in corpe. aspectus autē
eius. in ea que extra sunt tē-
ditur et usqz ad sydera exten-
ditur. nec est oculus in cō-
spicū suo qn̄quidē nō cōspi-
cit seipm̄ nisi speculo obiecto.
Unde iam locuti sumus
qd̄ nō fit utiqz quādo se mēs
in suo cōspicū sui cogitatioē
constituit. **N**ūquid ergo ali-
a sui parte aliā suā partem
videt cū se conspiciat cogitādo

cmj

sicut in alijs mēbris nris que
 sūt oculi alia nrā mēbra cōspi-
 rim⁹ que in nrō sūt ul' eē pnt
 conspcū. Quid dici absurdi⁹
 uel sentiri p̄t. **U**n̄ igit' aufer-
 tur mens nisi a seipā. **E**t ubi
 ponitur in cōspcū suo. n̄ ante
 seipā. **N**on ergo ibi erit
 ubi erat qm̄ in cōspcū suo nō
 erat. quia hic posita iude sb̄
 lata est. **S**ed si conspicienda
 migrat. conspectura ibi ma-
 nebit. **A**n quasi gemiat' ut
 et illic sit et hic id ē et ubi cō-
 spicere. et ubi cōspici possit.
 ut in se sit cōspiciens. ante se
 cōspicia. **N**ichil horū veritas
 nobis consulta respondet. qm̄
 qm̄ isto mō cogitam⁹ nō nisi
 corpm̄ fictas ymagines cogi-
 tam⁹ q' mētem nō eē paucis
 certissimū ē mentibz a quibz
 p̄t de hac re veritas consuli.
Promde restat ut aliq' perti-
 nens ad eius naturā sit con-
 spcū eius ecā qm̄ se cogitat
 nō q' per loci spaciū. sed ī cor-
 poreā cōuersatione reuocet'
 tū vero non se cogitat nō sit
 quidē in cōspcū suo n̄ de illa
 suis formetur aspēctus sed
 tū nouit se tanq' ipā sibi sit
 mēoria sui sicut multax dis-
 ciplinax pitus ea que nouit
 eius mēoria continētur. nec
 est mde aliquid in conspectu

mentis eius nisi vñ cogitat.
 cetea in archana quadā noti-
 cia sunt recondita que mēoria
 nūcupatur. **I**deo trinitatē sic
 cōmēdam⁹ ut illud vñ forma-
 tur cogitantis obtutus ī me-
 moria ponem⁹ ipām vero cō-
 formationē tanqm̄ ymaginēz
 quo mde imprimut' ad illud q'
 utrūq' cōiūgit' amorē seu vo-
 lūtatem. **M**ens igitur qm̄ cogi-
 tatione se conspiciit intelligit
 se et recognoscit. **G**ignit g'
 hūc intellectū et cognitiōnē
 suam. **R**es quippe īcorporea
 intellecta conspiciit' et itelli-
 gendo cognoscit. **N**ec ita scire
 gignit istā noticiam suā mēb'
 qm̄ cogitādo intellcā se cōspicit.
 tanqm̄ sibi ante īcognita fuit
 sed itā sibi nota erat quē admo-
 dū note sūt res que mēoria
 continētur ecā si nō cogitēt'.
 qm̄ dicim⁹ hoīem nosse hrās
 ecā tū de alijs rebus non de
 lrīs cogitat. **H**ec autē duo gignens
 et genutū dilectione tria
 copulātur que nichil ē aliud q'
 volūtās fruendū aliquid appe-
 tens ul' tenens. **I**deoq' etiam
 illis tribus noībus insinuādā
 putauim⁹ mentis trinitatē
 mēoria itelligētia voluntate.
Sed qm̄ mētem sp̄ sui mem̄s
 se sempq' seipā intelligere
 et amare qm̄ non semp se

cogitacō discretā ab eis. que nō sūt qđ ipā est circa eiusdē libri. x. finē dixim⁹. querendū est quo nā mō ad cogitacōne pertineat intellōs notitia vero cuiusq; rei que iest menti etiā qñ nō de ipsa cogitatur ad solā dicatur memoriā pertinere. Si eī hoc ita ē non habebit hęc tria ut et sui meminisset et se intelligeret et amaret. sed meminisset sui tñ. et postea cū cogitare se cepit tūc se intellexit atq; dilexit. *¶ Quid alud sit aliquid nō nosse. alud non inde cogitare. Cap. vii.*

Qua p̄t diligentius considerem⁹ illud exemplū qđ adhibuim⁹ ubi ostendebatur aliud eē rem q̄m non nosse aliud nō cogitare. fieri q̄ posse ut nouit homo aliquid qđ nō cogitat. qñ aliud de nō inde cogitat. **¶** Quare ergo uel plurimaz disciplinaz pitus qñ unā cogitat aliam uel alias etiam si nō cogitat nouit tamē. **¶** Sed nūquid rē possum⁹ dicere iste musicus nouit quidē musicā sed nūc eam nō intelligit q̄a nō eam cogitat. intelligit autē nūc geometricā hanc enī nūc cogitat. Absurda ē qñtū appareret ista sentētia. Quid etiā

illa si dicam⁹ iste musicus nouit quidē musicam sed nūc eam nō amat qñ nō eam cogitat amat autē nūc geometricā quia nūc eam cogitat. **¶** Rōne similiter absurda ē. Rectissime uero dicim⁹ iste que p̄cipis de geometrica disputante etiā p̄cipis ē musicus nā et mēnit eī⁹ discipline et intelligit et diligit eam. sed q̄uis eā nouit et amet nūc illam nō cogitat. qñ geometricā nūc cogitat de qua disputat. Hinc amonemur eē nobis in abdito mētis quatuōda rerū quasda notitias et tūc quodamō procedere in mediū atq; in conspiciū mētis uelut aptius cōstitui qñ cogitantur. Tūc ēi serpām mens et meminisset et intelligit et amare iuenit etiā vñ nō cogitabat. qñ aliud cogitabat. **¶** Sed vñ dū nō cogitauerim⁹. et vñ cogitare nisi cōmoniti nō ualeamus id nos nescio qđ eodēq; mō nō si p̄t dici scire nescimus. **¶** Deniq; recte ab eo qđ cōmemorat ei que cōmēorat dī. scis hoc sed scire te nescis. **¶** Cōmēorabo et iuenies te scientē qđ te nescire putaueris. **¶** Id agunt et trē que de hīs rebus conscripte sunt quas

q̄

plurimū

et nō quidē dicitur eē crederet
quā sp̄sū sicut legit hys
ne sō quis ueris eē et
p̄cipis sive ap̄ se sive
p̄cipis sive uere ueritate
p̄cipis sive dmonitū uolet
mōniti magna certare
mōniti sicut dicitur
sicut dicitur et meliore
sicut dicitur ut possit
sicut dicitur sapientiā perui
sicut dicitur uolū de
sicut dicitur adhibere quales
sicut dicitur quo possit ost
sicut dicitur qđ ex hīs que memoriā
sicut dicitur reuocantib; artib;
sicut dicitur tale aliqd; qđ
sicut dicitur hmo cogit quales
sicut dicitur ubi ante cogitacō
sicut dicitur quā facilius d
sicut dicitur qđ tpe accidit et ut
sicut dicitur polemi sp̄ano tpe
sicut dicitur qđ si nos refer
sicut dicitur mōniti mētis mē
sicut dicitur quā iuenit et mē
sicut dicitur mōniti quā se itel
sicut dicitur mōniti uolūtatē
sicut dicitur qđ dicit ubi hoc ita si
sicut dicitur et simul semp̄ fuer
sicut dicitur qđ cogitacōne sive
sicut dicitur uolūtatē qđ dē
sicut dicitur qđ cogitacōne et ad
sicut dicitur mōniti pertinere. sed
sicut dicitur qđ dicit eē sine cogit
sicut dicitur qđ p̄ cogitam⁹ enī

res luce rōne veras eē tūenit let
 tor nō quas veras eē credit
 ei qui sc̄psit sicut legit histo
 ria. sed quas veras eē etiam
 ip̄e tūenit siue ap̄d se siue in
 ip̄a mentis luce veritate. **¶**
 vero net amonitus valet ista
 contueri magna cecitate cor
 dis tenebris ignorācie dūner
 sus est. altiore et meliore di
 uina ope indiget ut possit
 ad veram sapienciā peruei
 re. **¶** Inter hoc itaq; volui de co
 gitatione adhibere qualecū
 q; documētū quo posset ostē
 di quōd ex hys que mēoria cō
 tinetur recordantis acties i
 formetur et tale aliqd gigna
 tur ubi homo cogitat quale i
 illo erat ubi ante cogitatioē
 mēnerat. quia facilis di
 noscit qd̄ tpe accedit et ubi
 parens prolem spatio tps
 antecedit. **¶** Nam si nos refera
 mus ad interiorē mētis mēo
 riā qua sui memūt et mteio
 rem intelligētiā qua se itel
 ligit et interiorē volūtatē
 qua se diligit. ubi hec tā si
 mul sūt et simul semp̄ fuerūt
 ex q̄ eē ceperūt siue cogitaretur siue nō
 cogitarentur. indebit quidē
 ymago illi trinitatis et ad
 solam mēoria pertinere. sed
 quia ibi verbū eē sine cogita
 tione nō p̄t. cogitam̄ em̄

omē qd̄ dicim̄ etiā cū illo i
 teriore verbo qd̄ ad nullius
 gentis pertinet linguā in tri
 bus potius illis ymago ista
 cognoscit. memoria scilicet
 intelligētia volūtatē. **¶** Hāc
 aut̄ nūc intelligētiā dico qua
 intelligim̄ cogitantes. id est
 qm̄ eis repertis que mēorie
 presto fuerāt sed nō cogita
 bant̄ cogitatio m̄a format̄.
 et eam volūtatē siue amorē
 uel dilectionē que istā pro
 lem p̄ntēq; cōiūgit et quodā
 mō utrisq; cōis est. hinc fac
 tū est ut etiam per exteriora
 sensibilia que per oculos car
 nis videntur legētū ducere
 tarditatem in xi. scilicet lib^o
 atq; inde cū eis ingrederer ad
 hoīs interioris eam potentiā
 qua ratiocinatur de tyalib; re
 bus differens illā principalit̄
 dnāntē q̄ cōtemplat̄ eternas
 atq; id duob; volūtib; egi. xij.
 utrūq; discernēs. quoz unū ē
 superius alterū mferius qd̄
 superiori eē subditū debet xij.
 autē de munē inferioris qd̄
 humanar. rez scientia salubri
 ter continetur. ut in hac tpa
 li vita id agam̄ quo cōsequa
 mur eternā. q̄nta potui veri
 tate ac breuitate differui. qm̄
 quidē rem tam multiplicē at
 q; copiosam multoz atq; m̄g.

noꝝ disputationibꝫ multis magnisqꝫ celebratā vno structū volumine incluso ostendēs enī in ipō trinitatē sed nondū que dei sit ymago dicenda.

De principali mentis ī quo mtuenda est sūme ymago trinitatis. Caplm viij.

Nunc vero ad eam pꝛuei mus disputationē ubi pꝛincipale mentis huāne qꝫ no uit deū uel nosse pꝛt conside randū suscepimus ut in eore periamꝫ ymaginē dei. Quis enī mens humana nō sit eius natūe cuius est dꝫ. ymago tū nature illius qua natūa me lior nulla est ibi querenda et iuenienda est in nobis. quo etiā natūa nrā nichil habet melius. Sed prius mens ī se ipā considerāda ē anteqꝫ sit particeps dei. et in ea repien da est ymago eius. Dixeramꝫ enī eam et si amissa dei parti cipatione obsoletā atqꝫ defor mē. dei tamē ymaginē per manere. Eo quippe ipō yma go eius est quo eius capax est. eiusqꝫ esse pꝛiceps pꝛt. Quid tam magnū bonū nisi per hoc qd ymago eius est eē nō pꝛt Ecce ergo mēs mei nit sui itelligit se. diligit se. hoc si cernimus cernimꝫ tri nitatē nōdū quidē deū sed

iam ymaginē dei. Non forin secus accepit mēoria qd tene ret nꝫ foris iuenit qd aspiceꝫ intellectus sicut corpis oculꝫ. nec ista duo velut formā cor poris. et eam que inde facta est in acie cōtuentis volūtas foris iūxit nec ymaginē rei que foris visa est quodāmō raptā et ī mēoriā reconditā cogitatio tū ad eā cōuerteret iuenit et inde formatus est recordātis obtutus iūgente utruqꝫ tertia volūtate. sicut in eis ostēdebamꝫ trinitatibꝫ fieri que in rebus corpilibꝫ repiebāt uel ex corporibus per sensū corpis intꝛosus quodāmō trahebantur de quibus oibꝫ in libro xi. disse ruiꝫ nec sicut fiebat uel apparebat qn de illa sciētia differebamꝫ iam in hoīs itei oris opibꝫ constituta que disti guenda fuit a sapiā. vñ q sciūt uelut aduēticia sunt in aīmo. sine cogitatione historica illa ta ut sunt facta et dicta q tꝫ pagūtur. et transeūt uel ī na tura rerꝫ suis locis et regionibꝫ constituta sunt siue in ipō hoīe quo nō erant oriūtur. aut a lijs docentibus. aut cogitaci bus pꝛis sicut fides quā pli mū in libꝫ xij. cōmendau mus sicut uirtutes quibꝫ si

... nebat membra...
... se tū nlla que di...
... pꝛincipale īmortalit...
... hꝫ atqꝫ hūmodi...
... tꝫ eodē sui mꝫ...
... mēore. usqꝫ...
... factus apꝫ...
... tū cognoscibilia...
... cognoscant sui cog...
... in dꝫtibus cogit...
... in lōis suis uel q...
... qꝫ qꝫ pꝛerit...
... qꝫ sed corꝫ quēdam...
... pꝛerit. quibꝫ usqꝫ ed...
... cognoscantur fuisse...
... qꝫ signa uel ī lo...
... sunt monimēta...
... qꝫ pꝛerit filia uel...
... dꝫtibus sicut ē oīs...
... qꝫ pꝛobande aucto...
... signa uel in aīmis...
... tam ī mouerunt...
... qꝫ am cōpꝫ uel nota...
... qꝫ sū noscibilia qꝫ...
... pꝛerit et qui ca...
... qꝫ quibus nota sū...
... qꝫ pꝫ. Que oīa et...
... quōda faciūt...
... qꝫ hꝫe sua que nos...
... qꝫ hꝫe etiā anteqꝫ nos...
... qꝫ aduētia cogitāde...
... que tū ē mꝫpꝫ...
... qꝫ at terra uolūta...
... qꝫ uirgꝫ cōiūgt et tū...
... qꝫ pꝫe alia trinitas...
... qꝫ hꝫe fit. uñ dꝫs

¶ Hā qdā eoz p̄uenit cognitiōez

vere sunt in hac mortalitate idō
 bñ uiuūt ut bñe milla que di
 uinitus promittit ī mortalita
 te uiuatur. Hec atq; huiusmodi
 habent in tpe ordinē suū in q̄
 nobis trinitas medue. uisiois
 et amoris facilius appebit. **dis**
centiū. Sūt enī cognoscibilia
 et anq̄m cognoscant suāq; cog
 nitiōe in discentibus gignāt.
 Sūt autē ul' in locis suis uel q̄
 tpe p̄terierūt q̄uis q̄ p̄terierūt
 non ip̄a sint sed eoz quedam
 signa p̄teritoz quibz uisibz uel
 auditis cognoscantur fuisse
 atq; transisse q̄ signa uel ī lo
 cis sita sunt sicut monūmēta
 mortuoz et quetūq; filia uel
 in hīs fidedignis sicut ē oīs
 grauis et approbande aucto
 ritatis historia uel in aīmīs
 eoz qui eam iā mouerunt.
 Eis quippe iam cōpta uel nota.
 et alijs utiq; sūt noscibilia q̄
 sciētiā p̄uenerūt et qui ea
 nosse illis quibus nota sūt.
 docentibz p̄nt. **¶** Hec oīa et
 q̄m discūtur quandā faciūt
 trinitatē specie sua que nos
 cibilis fuit etiā anteq̄m nos
 ceretur eiq; adiūta cognitiōe
 discretis que tūc eē incipit
 q̄m discitur ac tertia volūta
 te que utriūq; cōiūgit et cū
 cognta fuerint alia trinitas
 dū recolūtur fit. iam itēius

in ip̄o aīo ex hīs ymaginibus
 que cū discretent sunt ipresse
 ī mēoria et in formatione co
 gitationis ad ea cōuerso reor
 dantis asprū et ex ea volūtate
 que tertia duo ista cōiūgit. **¶**
 veō que oriūtur in aīo ubi nō
 fuerūt sicut fides et cetera
 huiusmodi. et si aduenticia
 videntur cū doctrina inserū
 tur nō tamē foris poīta ul' fo
 ris parata sūt sicut illa que cre
 dūtur. sed intus dīno in ip̄o
 aīo eē ceperūt fides eī non
 est qd' credit sed qua credit
 et illud credit illa conspicit.
 Tamē quia eē cepit in aīo qui
 iam erat aīm' anteq̄m ī illo
 ista eē cepisset aduēticiū qd'
 dam uidetur et in p̄teitis habe
 bitur q̄m succedēte specie iam
 eē desisterit aliāq; nūc fīnita
 tem facit p̄ suā p̄nciā. retēta.
 cōspecta. dilecta. aliā tūc fan
 et per qd'dā sui uestigiū. quod
 in mēoria p̄teriens dereliquit
 sicut iam supradictū est. **An vir
 tutes quibz ad eternitatē ten
 ditur desitire sint cū ad eter
 nitatem pduxerit Cap. IX.**

Utrū autē tūc etiā uirtutes
 quibus in hac mortalita
 te bñ uiuatur quia et ip̄e incipi
 unt eē in aīo qui cū sine illis
 prius eēt tū aīm' erat desinat
 eē cū ad eterna pduxerint nō

nulla questio e. **U**triusdā
 em̄ visū est. desituras. Et de
 tribus quidē. prudentia forti
 tudine tyantia tū hoc dicitur
 non nichil dici videtur iusti
 cia vero īmortalis ē et ma
 gis tūc p̄ficietur in nobis q̄
 esse cessabit. **D**e oībus tū qua
 tuor magnus auctor eloquē
 tie. tullius in ortensio dyalo
 go disputans. si nobis īquit
 tū ex hac vita migraremus
 in btōz. insulis īmortale eū
 ut fabule ferūt degere licet.
 quid opus eēt eloquētia tū
 iudicia nulla fierent. a' ip̄s
 etiam virtutibus. **N**ec em̄
 fortitudinē egerem⁹ nullo
 p̄pōito aut labore aut p̄iculo.
 nec iusticia tū eēt nichil q̄
 appeteretur alicui. n̄ tyantia
 que reget eas que nulle
 essent libidines. **N**ec prude
 tia quidē egerem⁹ nullo de
 licto p̄pōito bonoz et maloz.
 Vna igit̄ essem⁹ btī cogniti
 one natura et scientia. qua
 sola deoz etiam vita laudā
 da est. **E**x quo ītelligi potest
 cetera necessitatis esse. vni
 hoc volūtatis. **I**ta ille tātus
 orator tū p̄hiam p̄dicaret
 recolens ea que a p̄his acce
 perat. et p̄clare ac suavit̄
 explicans in hac tantū vita
 quā videmus erūpms et ex

roibus plenā oēs quatuor v̄
 tutes naturas eē dixit nullā
 vero eaz. tū ex hac vita mi
 grabim⁹ si liceat ibi veire
 ubi viuitur btē. sed bonos ai
 mos sala btōs eē cogntioē
 et scientia hoc est contēpla
 tione nature. in qua nichil
 est melius et amabili⁹ in
 ea natura que creavit oēs
 ceteras instituit qz naturas.
 tū regēti esse subditū si iusti
 tie ē. īmortalis est oīno iusti
 cia nec in illa eē btitudine
 desinet sed talis ac tanta e
 rit ut perfectior et maior
 esse non possit. **F**ortassis et
 alie tres virtutes. **P**rudētia
 sine aliquo iā p̄iculo erro
 ris fortitudo sine molestia
 tolerandoz maloz. tyantia
 sine repugnācia libidinū
 erūt in illa felicitate. **U**t
 prudentie nullū bonū deo
 p̄ponere uel equare. fortitu
 dimis ei firmissime cohere.
 tyantie nullo defectu noxio
 delectari. **N**ūc autē qd' agit
 iusticia in subueniēdo mise
 ris. qd' prudētia in p̄cauen
 dis insidijs. qd' fortitudo ī
 p̄ferendis molestijs. quod
 tyantia in cohercendis de
 lectatoībz praus non ibi e
 rit ubi nichil oīno mali
 erit. ac per hoc ista virtu

que hoc mortali
 sunt mensura. sicut si
 quā referenda sunt
 in p̄terito habebitur.
 aliam facit trinitate
 p̄terita tenemus. aspi
 etiam. alia tūc facti
 tūc ea nō ē sed fuisse
 eoz. vestigia que
 modo in media delecta
 sequem⁹. quā et tunc
 tūc tū illud quale
 p̄teritū et m̄corū
 volūte et agnoscitur.
 tūc et hoc utiqz tūc
 dicitur agitur. **D**e
 virtutibus p̄p̄alibz quoz
 p̄p̄one n̄am p̄uē
 tū nō p̄cedit. **C**ap. x.
 quāz cōmēdia
 p̄p̄alū tūc snā quēdā
 p̄p̄alū cognitiōne ite
 tūc tūc antecēdit si
 tūc ea sensibilia que iā
 tūc rēbus intōq̄m cog
 nitū vel ea oīa que
 tūc cognoscitur. que
 tūc simul esse m̄p̄i
 tūc si aliquid usibi
 tūc oīno nō erit ante
 tūc m̄p̄ orator cogni
 tūc utiqz non p̄e
 tūc si aliquid foret
 tūc audire simul pro
 tūc p̄p̄at eē. simulqz de
 tūc p̄p̄at et ea audir⁹

xiii.

tum oya que huic mortali vite sunt necessaria. sicut fides ad qua referenda sunt que in pteritis habebuntur. et alia nuc faciunt trinitate cu ea pntia tenemus. aspiciamus amam. alia tuc factura sunt cu ea no ee sed fuisse per quedam eoz vestigia que ptereudo in meoria derelinquet repiem. quia et tunc trinitas erit cu illud quale cuqz vestigiū et meoriter retinebitur et agnosctur veraciter et hoc utruqz tercia volūtate iūgetur. **De cognoscibilibz tpalibz quoz alia cognitione nrām pueiunt. alia nō pcedūt. Cap. x.**

In omī istay quas cōmēora uim tpalū rerū sriā quedā cognoscibilia cognitionē iter positione tpris antecēdūt si cut sunt ea sensibilia que iā erant in rebus anteqm cognoscerentur uel ea oīa que per hystoriā cognoscantur. que dam vero simul esse incipiunt. velut si aliquid visibile quod oīno nō erat ante oculos nrōs oriatur cognitionē nrām utiqz non pcedit. aut si aliquid sonet ubi adest auditor simul profecto incipuit ee. simulqz desinūt et sonus et ei9 audit9

Verūtamenē siue tpe pcedēna. siue simul ee incipiēna cognoscibilia cognitionē gignūt non cogitatione gignūtur. Cognitione vero fīa cū ea que cognoscim9 posita in meoria recordatione reuifit tur. quis nō videat priore ee tpe in meoria retentioēz quam in recordatione visione et hui9 utruisqz terna volūtate iūctionē. Porro autē i mente non sic est. Neqz ei aduenticia sibi ipsa est. et qī ad seipām que iam erat aut uenerit aliūde eadē ipā q nō eāt a nō aliūde uenit. s; i seipā q iā nō eāt. nata sit ea ipā q nō eāt sic i mēte q iā erat out fides q nō erat. aut post cognitionē sui recordando seipām velut in meoria sua constitutā videt qī nō ibi fuit anteqm seipām cognosceret cū profecto ex quo esse cepit nūqm sui meimisse. nūqz se intellige. nūqm se amare destitit sicut iam ostendim9 ac p hoc qm ad seipām cognitione cōuertit fit tntas in qua iam et verbū possit intelligi. formatur quippe ex ipā cogitatio voluntate utruqz iūgente. Ibi ergo magis cognoscenda est ymagō quā querim9. **An semp memoria pteritay rez sit**

an ues etiā p̄sentiū. Cap. xi^m

Sed dicit aliq̄s. Non ē ista
mēoria qua mens sui me-
minisse perhibetur que sibi se-
p̄per est p̄sens. Memoria ē
p̄teritorū est nō p̄sentiū. Nam
quidā cū de uirtutibz agerēt
in quibus est etiā tullius.
in tria ista p̄uidentia d̄uise.
rūt mēoriā intelligētiā. p̄-
uidentia. mēoriā scilicet p̄-
teitis. intelligētiā p̄ntibus.
p̄uidentia rebus tribuētēs
futuris. quā nō habet certā
nisi p̄scij futurorū qd̄ non est
mūnus hoīm nisi detur de
sup̄ ut p̄phetis. Vñ sc̄ptiā sa-
piē de hoībz agens. cogitati-
ones inquit mortalū timide
et incerte p̄uidentie nr̄e.
Mēoria uero de p̄teitis et
intelligētia de p̄ntibus certa
est. sed p̄ntibus utiqz ī corpali-
bus rebus nam corpales cor-
paliū p̄ntes aspectibz sūt ocu-
lorū. Sed qui dicit mēoriā non
ēē p̄ntiū attendat quēadmo-
dū dictū sit in ip̄is sc̄laribus
lris ubi maioris cure fuit uer-
borū integritas qm̄ ueritas
rerū. Nec talia passus uixēs
oblitus ue sui est p̄thacus dis-
crimine tanto. Virgili⁹ enī
cū sui oblitū non diceret uix
en qd̄ aliud intelligi uoluit.
nisi qd̄ mēinerat sui. Cū sibi

ergo p̄ns eēt. nullo mō sui mēi-
nisset. nisi et ad res p̄ntes me-
moria pertineret. **Qua p̄p̄**
sicut in rebus p̄teritis ea me-
moria dicit^r qua fit ut ualeāt
recoli et recordari. sic in p̄nti
qd̄ sibi est mens mēoria sine
absurditate dicenda ē qua sibi
p̄resto est. ut sua cogitatione
possit intelligi et utriūqz sui
amore cōiūgi. **Qua facultate
mens rōnalis obtineat ut in
ea dei ymago resplendeat cap. xij.**

Hec igitur trinitas mētis
non p̄ptēa est dei ymago
qua sui meminit mens et in-
telligit ac diligit se. sed qua
p̄t etiā mēinisse et intellige-
re et amare a quo facta est. **Et**
cū facit sapiens ip̄a fit. Si autē
non facit etiam cū sui mēinūt
seqz intelligit ac diligit stulta
est. **Mēinerit itaqz dei sui ad
cui⁹ ymagine^m facta est. eūqz
intelligat ac diligat. Et ut
breuius dicam. colat deū non
factū cui⁹ ab eo capax fr̄a est
et cuius particeps eē p̄pter
qd̄ sc̄ptū ē. Ecce dei cultus ē
sapientia et nō sua luce sed
sūme illi⁹ participatione sa-
piens erit atqz ubi eterna. ibi
btā regnabit. Sic enī dicit^r
ista sapiētia hoīs ut etiā dei
sit. Tunc enī uera est. Nam
si hūana est uana est. **Uer****

... dei qui sapiens ē dō
... participatioe sui
... est sicut mens par
... dei sed. sed que
... etiā uirtutū di
... illa qua ip̄e uirtus ē.
... ut hōi rū uirtutū
... etiā p̄ntes op̄s aut
... p̄ntes ei de uirtutū
... uolētēs p̄ntes di
... ē dicit etiā de dō dō
... p̄ntes p̄ntes p̄ntes
... natura nō fr̄a
... reteris mag
... naturas eis qz
... dō p̄ntes. ac
... de qua loqui
... intelligit que
... ad ei⁹ qui cū fr̄a
... p̄ntes. Illa autē reteris
... dō ē. et ē dō
... p̄ntes ab unoquoqz
... dicit aduigēs.
... et mouem
... si sc̄ptū dicit
... de isto corpore
... intelligit. Nam
... corpus uiuū
... et sum⁹. Unde
... que facta ē ad
... debet hoc ar
... quodā co
... sed intelligi
... quod nō est in
... dicit sc̄ptū ē qm̄

.xiii.

non ita dei qua sapiens e ds
 neq; eni participatioe sui
 sapiens est sicut mens par
 ticipacione dei. sed. sed que
 admodu dicitur etia iusticia di
 no solu illa qua ipe iustus e.
 sed qua dat hoī cū iustificat
 impiū. Quā icomedas apls aut
 de qbusda. Ignorates ei dei iustiaa et
 sua iusticia volētes constitue iusticie di
 nē sibi. Sic ei dicit etia de qbusda pt.
 Ignorates di sapiāz / sua volētes constitue

lecti. Est igitur natura nō frā
 que fecit omēs ceteras mag
 nas paruasq; naturas eis q̄s
 fecit sine dubio prestancior. ac
 per hoc hec etia de qua loqui
 mur rōnali et mtellaiūli que
 hoīs mēse ē ad ei⁹ qui eā fecit
 ymaginē frā. Illa autē ceteris
 natūa p̄stāncior dē ē. et ē q̄dem
 nō longe posita ab vnoquoq;
 nr̄m sicut apls dicit aduigēs.
 in illo enī uiuim⁹ et mouem⁹
 et sum⁹. Qd si scdm corp⁹ di
 ceret etiam de isto corporeo
 mūdo posset mtelligi. Nam
 et in illo scdm corpus uiuim⁹
 et mouemur et sum⁹. Unde
 scdm mēte que facta ē ad
 eius ymaginē debet hoc ac
 tūp excellenciore quodā co
 demq; nō visibili sed itelligi
 bili mō. Nā quid nō est in
 ipō de q̄ diuine sc̄ptū ē. qm̄

ex ipō et per ipm̄ et in ipō se
 oia. Proinde si in ipō sūt oia
 in quo tandē possūt uiuē
 que uiuūt et moueri q̄ mo
 uent⁹ nisi in quo sūt. Nō tñ
 omēs cū illo sūt eo mō quo
 ei dictū est ego semp̄ tecū.
 n̄ ipē cū oibus eo mō q̄ dñs uo
 bisca dicitur mag⁹ itaq; hoīs miseria
 ē cū illo nō eē. sine q̄ nō p̄t eē. In q̄ ei
 ē pauldubio s̄j t̄ nō ē. Et tñ si ei⁹ mē
 nit etiāq; nō mtelligit neq;
 diligit. cū illo nō est. Qd
 aut quisq; penitus obliuif
 citur nec cōmoneri ei⁹ uti
 q; potest. **De remiscencia
 in deū au⁹ semp̄ capax est
 mentis natura. Cap. xiii.**

Oe visibilib; rebus ad
 hanc rem sumamus
 exemplū. Dicit tibi quispiā
 quē non recognoscis. Nosti
 me? Et ut cōmoneat. dicit
 ubi. qm̄. quō tibi inotuit. Oī
 busq; adhibitis signis quib;
 in mēoriā reuocaris si non re
 cognoscis ita iam oblitus es
 ut oīs illa noticia penitus de
 leta sit aiō. nichilq; restat ali
 ud. nisi aut credas ei qui tibi
 hoc dicit qd aliqui cū noue
 ras. aut ne hoc quidē si fide
 dignus tibi esse qui loquitur
 nō uidet. Si aut remiscēis
 profecto redis in mēoriā

huānā

tuā et in ea iuenis qd' non fuerat penitus obliuione deletū. **R**edeamus ad illud pp' qd' adhibuim' huāne cōuersationis exemplū. **I**n cetera psalm' non'. **C**ōuertantur inquit p'āres ī infernū. omēs gentes que obliuiscuntur deū. **P**orro autē uicesim' prim' cōmēdā bilitur inquit et cōuertēt ad dnm̄ uniuersi fines terre. **N**on igitur sic erant oblite ille gentes deū ut eius nec cōmemorate recordarentur. **O**bliuiscēdo autē deū tāqm̄ obliuiscendo uitā suā cōuerse fuerant in mortem hoc est in infernū. **C**onmemorate uero cōuertūt ad dnm̄ tanqm̄ r'iuiscētes remiscendo uitā cui' eas habebat obliuio. **I**te legit' ī nonogesimo tertio. **I**ntelligite nuē qui īspiciētes estis. in pp'lo et stulti aliqm̄ sapite. qui plantauit aurem nō audiet et reliqua. **E**is eī dnm̄ est qui deū nō intelligendo de illo uana dixerūt. **D**e dilectioē autē dei plura repiūt in diuina eloquiū testimoniā. **I**bi em̄ et illa duo cōsequēt' intelligūtur. quia nemo diligit cui' nō meīnit. et qd' penitus nescit un̄ est illud

notissimū p'cipuūq' p'ceptū diliges dnm̄ deū tuū. **S**ic ita q' condita ē mens huāna. ut nūqm̄ sui nō meīnerit nūq' se non intelligat. nūqm̄ se nō diligit. **S**ed qm̄ qui odit alique nocere illi studet non īmerito et mens hoīs qm̄ sibi nocet odisse se dī. **N**escies em̄ sibi uult male. dū non putat sibi obesse qd' uult. **S**ed tamē male sibi uult qm̄ id uult qd' obsit sibi. un̄ illud scptū est. **C**ui diligit īiquitatē odit aiām suā. **C**ui go se diligere nouit deū diligere nouit. **C**ui uero nō diligit deū etiam si se diligit quod ei naturaliter mditū est. tñ nō īcōuenienter odisse se dicit' cū id agit qd' sibi aduersatur et seipm̄ tanqm̄ suus īmicus īsequitur. **C**ui profecto est error horrendus. ut tū oēs sibi p'desse uelint. multi non uelint facere nisi qd' eis p'nciosissimū sit. **S**imilem morbum mutoz aiāliū cū poeta describeret inquit. **D**ij melioā p'is errorēq' hostibz illum disassos nudis laniabant dentibus artus. **C**ū morbus ille corporis fuerit. cur dixit errorem. nisi quia oē animal cum sibi natura con-

filiatū sit ut se custodiat quāntū
 pōt. talis ille erat morbus. ut
 ea quorū salutē appetebat sua
 mēbra lamarent. Cū autem
 deū diligit mens. et sicut
 dictū est consequenter eius
 mēntē eūq; itelligit. recte
 illi de primo suo precipitur
 ut eū sicut se diligit. **Ita**
 se nō puerse sed recte diligit
 cū deū diligit cui⁹ participa
 tione ymago illa nō solumē
 vez etiam ex vetustate reno
 uatur. ex deformitate refor
 matur. ex infelicitate bñficia
 tur. **Quis** enī se ita diligit ut
 si alitruū pponatur malit oīa
 que infra se diligit perdere
 quā pīre. tñ supiorē deserendo
 ad quē solū posset custodire
 fortitudinē suā. eoq; frui lu
 mine suo cui canitur in psal
 mo. **Fortitudinē** meā ad te cus
 todiam et in alio. **Accedite** ad
 eū. et illūianū. sic infirma et
 tenebrosa facta est. ut a se quā
 ipā in ea que nō sūt qd ipā et
 in quibz supior est ipā ifelici
 us labet^r per amores quos
 nō valet vince^r et errores a
 quibz non videt qua redire
Unde iam deo miserāte peni
 tens clamat in psalmis. **De**
 seruit me fortitudo mea et
 lumē oculorū nō est meū. **Nō**
 tamē in hys tantis infirmita

tis et erroris malis amittere
 potuit naturalē mēoriā et i
 tellectū et amorē sui. **Ad** qd
 merito dici potuit quod sup^r
 cōmēorauit quāq; in ymagiē
 dei ambulet hō tamē vane cō
 turbatur. thezaurizat et igno
 rat cui cōgregabit ea. **Cui** eū
 thezaurizat. nisi quia fortitu
 do eius deseruit eū. p quā dñm
 habens rei nullū indigeret.
Et cur nescit cui cōgregauit
 ea. nisi quia lumē oculorū ei⁹
 nō est cū eo. **Et** ideo nō videt
 quid veritas ait. stulte ac noc
 te aiām tuā repetit abs te. her
 que pparasti tuus erūt. **Et** eti
 am praua mēs nec mēoriā sui careat / **gñi nōc**
n^r cogitatione n^r amore cap. xiii.

Qerūtū quia talis etiā in
 ymagine ambulat hō et
 habet mēoriā et intellectū et
 amorē sui hoīs mens. si ei
 maifestaretur qd utrūq; hē
 nō posset et unū e duobz per
 mitteret^r elige^r altz pditur^r. a
 thesauros q̄s cōgregauit a mētē q̄s
 usq; adeo nō h̄t mētē. ut thesau
 ros mallet habere quā mētē.
Thesauri enī possūt mentem
 plerūq; subuertere. et mens
 que thesauris nō subuertitur
 sine ullis thesauris facilius
 et expeditius p̄t uiuē. **Quis**
 vero ullos thesauros nisi per
 mentē poterit possidere. **Si**

enī puer infans quīus ditissim⁹
 natus cū sit dñs oīm que iure
 sūt eius nichil possidet mēte
 sopita q̄ nā tandē nō q̄sqm
 quicqm mēte possidebit amis-
 sa. Sed de thesauris quid lo-
 quor qd̄ eis quilibz hoīm si
 talis optio pponatur mauiit
 carere qm̄ mente cū eos ne-
 mo pponat neō cōparet lū-
 bus corpis quibus non au-
 rarus quisqz homo. sed oīs
 homo possidet celū. per lu-
 mina enī corpis quisqz possi-
 det quicquid libent⁹ uidet. Er-
 go si tenere utrūqz nō pos-
 sit et altutrū cogatur amit-
 tere. nō thesauros q̄ oculos
 malit. Et tñ si ab eo simili
 conditione queratur utrū ocu-
 los malit amittere an mēte.
 quis mēte nō uideat eū ocu-
 los malle qm̄ mēte. Mens
 quippe sine oculis carnis hu-
 mana est. oculi autē carnis
 sine mēte beluini sūt. Quis
 porro nō hoīem sed malit eē
 etiā carne cecū qm̄ beluam
 uidentē. Hec dixi ut etiā
 tardiores qm̄uis breuit⁹ cō-
 memorantur a me in quoz
 oculos uel aures hec lrē p-
 uenerint. qm̄tū mens diligit
 serpām etiā infirma et errās
 male diligendo atqz sectādo
 que sunt infra ipām Dilige

porro serpām nō posset si se oī
 no nesciret. id est si sui nō me-
 minisset nec se intelliget. q̄
 in se ymagine dei tam po-
 tens est ut ei cui⁹ ymago ē
 valeat inherere. Sic em̄ ordi-
 nata est naturarū ordme nō
 locoꝝ. ut supra illā nō sit nisi
 ille. Deniqz cū illi penitus
 adhererit unus erit spūs. Cui
 rei attestatur ap̄ls dices. qui
 autē adheret dñō unus spūs
 est accedente quidē ipā ad
 participationē nature veri-
 tatis bñitudis illi⁹ nō tamē
 crescente illo in natura veri-
 tate et bñitudine sua. In illa
 itaqz natura cui feliciter adhe-
 serit imutabile uidebit omē
 qd̄ uiderit. Tūc sicut ei dīna
 scptūā promittit. satiabit⁹ in
 bonis desiderū eius bonis
 imutabilibz ipā trinitate deo
 suo cui⁹ ymago est. **De mu-
 tabilitate mentis huāne qua
 fit ut sicut misera frā est ex
 btā ita btā possit eē ex misera**

Et ne uspnā deicep̄ m̄. xv.
 violetur erit in abston-
 dito vultus eius tanta
 ubertate eius impleta ut eā
 nūqm̄ patāre delectet. Se ip-
 sam uero nūc qm̄ uidet non
 aliquid imutabile uidet. Ad
 ideo certe nō dubitet. qm̄ mi-
 sera est et btā eē desiderat nō

ob aliud fieri sperat hoc posse nisi quia est mutabilis. Nam si mutabilis non esset. sicut ex beatitudine misera. sic ex misera beatitudine esse non posset. Et quid eam fecisset miseram sub omnipotente et bono domino? nisi peccatum suum et iustitiam domini sui? Et quid eam faceret beatam nisi meritum suum et premium domini sui? Sed et meritum eius gratia est illius. cuius premium est eius beatitudo. Iustitia quippe sibi dare non potest. quam perditam non habet. Hanc enim cum homo conderet accepit. et peccando utique perdidit. accepit ergo iustitiam propter quam beatitudinem accipere mereatur. Unde veraciter ei dicitur ab apostolo quasi de suo bono superbiere incipienti. Quid enim habes quod non accepisti? Si autem et accepisti quid gloriaris quasi non accepisti? Non autem bene recordatur domini sui spiritus eius accepto. sentit omnino quod hoc discit intimo magisterio non nisi eius gratuito effectu posse se surge. non nisi suo voluntario defectu cadere potuisse. Non sane remittitur beatitudinis sue. fuit quippe illa et non est eius quia ita penitus oblita est. ideoque non commemorari potest. Credit autem de illa fide dignis hominibus dei

sui per eius prophetas conscriptis narrantiibus de felicitate paradisi atque illud premium et bonum hominis et malum historica traditione indicantibus. Dominum autem dei sui remittitur ille quippe semper est nec fuit et non est nec est et non fuit. sed sicut nunquam non erit ita nunquam non est et ubique totus est. propter quod ista in illo et vivit et movetur et est et ideo eius remissa potest non quia hoc recordatur quod eum noverat in adam aut alibi alicubi ante huius corporis vitam. aut cum premium facta est. ut transferretur huic corpori. nichil enim horum omnino reminiscitur quicquid eorum est. oblivione deletum est. sed commemoratur ut convertatur ad dominum tanquam ad eam lucem quam etiam cum ab illo auerteretur quodammodo tangebatur. Nam hoc est quod etiam impii cogitant et nitentur et multa recte reprehendunt recteque laudant in hominum moribus. Quibus eam tandem regulis indicant nisi in quibus vident quemadmodum quisque vivere debeat etiam si nec ipsi eodem modo vivunt. Ubi eas vident? Neque enim in sua natura cum profundubio mentes ista videant eorum quia mentes constent esse mutabiles. has vero regulas immutabiles videant quoscumque

m eis et hoc potuit videre. nec in abdito sue mentis. cum ille regule sint iusticie mentes vero eorum esse constet iniustas. **Ubi nam sunt iste regule scripte ubi quid sit iustum et iniustus agnoscat ubi cernit habendum esse quod ipse non habet.** **Ubi ergo scripte sunt nisi in libro lucis illius qui veritas dicitur. ubi omnis lex iusta describitur et in cor hominis qui operatur iusticiam. non migrando sed tanquam imprime do transfertur sicut ymago ex anulo. et in cera transit et anulum non relinquit.** **Qui vero non operatur et tamen videt quid operandum sit ipse est qui ab illa luce auertitur a qua tangitur.** **Qui autem non videt quem admodum sit videndum. excusabilis quidem peccat quia non est transgressor legis incognite. sed etiam ipse splendore aliquotiens ubique presentis veritatis attingitur quando ammonitus confitetur.** **De reformatione mentis ad ymaginem dei et quot modis spiritus appellatio diuersis assignatur.**
Qui vero in naturis capit xvi. meditati conuertitur ad dominum ab ea deformitate qua per cupiditates seculares conformabatur huic seculo refor-

matum ex illo audientes apostolus dicitur. nolite conformari huic seculo sed reformamini in nouitate mentis vestre ut accipiat illa ymago ab illo reformari a quo formata est. Non enim reformare sensum potest sicut potuit deformare. Dicit etiam alibi. Renouamini spiritu mentis vestre et induite nouum hominem. eum qui secundum deum creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. **Quid autem aut secundum deum creatum. hoc alio loco dicit ad ymaginem dei.** **Sed peccando iusticiam et sanctitatem veritatis amisit propter quod. hęc ymago deformis et decolor facta est. hanc recipit cum reformatur atque renouatur.** **Quid autem aut spiritum mentis vestre non ibi duas res intelligi voluit quia aliud sit mens. aliud spiritus mentis. sed quia omnis mens spiritus est. non autem omnis spiritus mens est. Est enim spiritus et deus qui renouari non potest quia non veterascere potest. Dicitur spiritus etiam in homine qui mens non sit. ad quem pertinent ymaginatioes similes corporum. De quo dicit ad corinthios ubi dicit. **In autem orauero lingua spiritus meus orat. mens autem mea infructuosa est. hoc enim aut quoniam id quod dicitur non intelligit****

quia n̄ dicit p̄t nisi corpaliū
 votū ymagine sonū ouis sp̄t
 cogitatione p̄ueniāt. Dicitur
 et hoīs aiā sp̄t. Vñ ē ī euā
 gelio et inclinato capite tra
 didit sp̄m quo significata ē
 mors corporis aiā exeūte. Di
 citur spiritus etiā p̄coris q̄
 m ecclesiaste libro salomōis
 aptissime sc̄ptū ē ubi ait. **Et**
 sc̄it sp̄t filioꝝ hoīs. si ascendet
 ip̄e sursum. et sp̄s p̄coris si
 descendet ip̄e deorsū m̄ trā
Descriptū est etiā m̄ genesi ubi
 dicit diluuiū mortuā uniu
 sam fuisse carnē que habe
 bat m̄ se sp̄m uite. **Dicit** sp̄t
 etiā uentus res aptissime
 corporalis vñ illud est ī psal
 mis. Ignis grandis nix gla
 ties sp̄t tempestatis. **Quia**
 ergo tot modis d̄i sp̄t. sp̄m
 mentis dicit̄ uoluit eū sp̄m
 que mens uocat̄. sicut ait
 etiā idē apl̄s m̄ expoliatioē
 corporis carnis. **Non** duas res
 utiq; intelligi uoluit quasi
 aliud sit caro. aliud sit corp⁹
 carnis. sed quia corpus ml̄
 tar̄ rex nomē est quaz̄ nlla
 caro est. nam multa sūt ex
 cepta carne corpa celestia et
 corpa terrestria. corpus car
 nis dixit corpus que caro
 est. **Sic** itaq; sp̄m mentis
 eū sp̄m que mens ē alibiq;

ap̄tus etiā ymaginē noiāuit.
 sc̄licet alijs uerbis idip̄m pre
 capiens. **Expoliātes** uos iqt̄
 veterē hoīez tū artibz suis īdu
 ite nouū qui renouatur ī ag
 nitione dei sc̄dm ymaginē ei⁹
 qui creauit eū. **Et** ibi gō le
 gitur induite nouū hoīez q̄
 sc̄dm deū creatus ē hoc isto lo
 co induite nouū hoīez qui re
 nouatur sc̄dm ymaginē eius
 q̄ creauit eū. **Ibi** aut̄ ait sc̄dm
 deū. hic uero sc̄dm ymaginē
 eius qui creauit eū. **Pro** eo
 uero qd̄ ibi posuit m̄ iusticia
 et sanctitate ueritatis hoc po
 suit hic m̄ agnitione dei. fit
 gō ista renouatio reforma
 tioq; mentis sc̄dm deū ul̄ se
 cūdū ymaginē dei. **Sed** ideo
 dicit̄ sc̄dm deū. ne sc̄dm aliā
 creaturā fieri putet. **Idō** aut̄
 sc̄dm ymaginē dei ut m̄ ea re
 intelligatur fieri hec renoua
 tio ubi est ymago dei. id ē m̄
 mēte quēadmodū dicim⁹ se
 cūdū corpus mortuū nō sc̄dz
 sp̄m eū qui de corpe fidelis et
 iustus abscedit. **Quid** eī di
 cim⁹ sc̄dm corpus mortuū n̄
 corpe ul̄ m̄ corpe. nō aiā ul̄
 m̄ aiā mortuū. **Aut** si dicim⁹
 sc̄dm corpus ē pulcher a sc̄dz
 corpus fortis nō sc̄dm aīm. qd̄
 ē aliud qm̄ corpe nō aīo pulch
 er aut fortis ē. **Et** īnuābiliter

ita loquimur. **N**ō ita sic itel
liganuis scdm ymaginē ei⁹
qui creauit eū quasi sit alia
ymago scdm quā renouatur
nō ipā qua renouatur. **Q**u
interfuit it⁹ generationē bap
tismi et renouationē qua pro
ficiunt de die in diem in ag
nitioē dei. **Caplm. XVII.**

Sane ista renouatio nō
momento vno fit ipūs
cōuersionis. sicut momento
vno fit illa in baptismo renoua
tio remissione oīm pccōr. Ne
qz enī uel vnū qñtūcūqz re
manet qd nō remittat. s; quē
admodū aliud est carere fe
briz. aliud ab infirmitate
q febriz facta ē reualefcere.
Itēqz aliud ē infixū telū de
corpe demē. aliud vuln⁹ qd
eo factū ē scdā curatiōē sana
re. ita p̄ma curatio ē causam
remoue languoris. qd fit p
oīm indulgētiā pccōr. scdā
ipm sanare languorē qd fit
paulatī proficiendo in reno
uatione hui⁹ ymaginis. **Q**ue
duo demōstrāt in psalmo ubi
legit. qui propicius fit oībus
iniquitatibz tuis qd fit ī bap
tismo. demde sequit. qui sa
nat omēs languores tuos
qd fit cottidians accessibus
cū hec ymago renouat. **D**e
qua re apls aptissime locut⁹

est dicens. **E**t si exteior hō nō
corrūpit. sed mteior renoua
tur de die in diem. **R**enouat⁹
autē in agnitioē dei. hoc est
iusticia et sanctitate verita
tis sicut sese hnt aplica testiō
nia que paulo ante cōmēora
ui. **I**n agnitioē dei ius
ticia qz et sanctitate veritatis
q de die in diē p̄finendo re
nouatur t̄ssert⁹ a morte in
vitā. a t̄palibz ad eterna. a vi
sibilibz ad intelligibilia. a car
nalibz ad spūalia. atqz ab is
tis cupiditatē frenare atqz
minuere illisqz se p caritatē
alligatē diligenter m̄sistit.
In autē facit qñtū diuinitus
adiuuat. **D**ei quippe sentētia
ē. sine me nichil potestis fare.
In quo p̄ficiē et accessu tenē
tem mediatoris fidē cū dies
uite hui⁹ ultim⁹ queqz cōpe
rit. perdutendus ad deū que
coluit et ab eo p̄ficiend⁹ ex
cipietur ab angelis scīs. īcor
ruptibile corpus in fine scī
nō ad penā sed ad gloriā ac
cepturus. **I**n hac quippe yma
gine tūc p̄fecta erit dei fili
tudo qñ dei p̄fctā erit visio.
de qua dicit apls paulus. **V**i
demus nūc p̄ speculū ī emg
mate. tūc autē facie ad faciē.
Itē dicit. **N**os autē reuelata
facie. gloriā dñi specularēs

in dō ymaginē dīffor
u p̄ in gloriā dñi a d
ita hoc qd fit de die
hoc p̄fctū dñi. apls
dicit. **D**elāssimū qd nō
in dō apparuit qd
p̄fctū nō apparuit sales
p̄fctū cū seruit est posse
in dō ymaginē dei
qd ad verbū caro fact
qd in dō apparuit omēs
p̄fctū ab dñi. **C**ap
qd apparuit dñi
ymaginē dei fact
in dō apparuit qñ ex
qd apparuit dñi. qñ
qd apparuit apls ex
in dō apparuit corpus d
qd apparuit in hac quippe
qd apparuit dñi. sed t̄mō fil
qd apparuit in trinitate corpus
qd apparuit mortuus res
qd apparuit ad sapia. p̄fctū
qd apparuit ymago filij d
qd apparuit ille immortal
qd apparuit conformes fi
qd apparuit p̄fctū nō p̄fctū
qd apparuit spūs sancti. sed
qd apparuit de hoc solo leg
qd apparuit sanctissima atqz
qd apparuit fili dñi. p̄fctū q
qd apparuit ante moitū p
qd apparuit p̄fctū cor
qd apparuit filij sui.

in eadē ymagine cūiformamur.
 de glā in gloriā tāqm̄ a dñi spū
 ritu hoc est qd̄ fit de die ī die
 bene proficientibz. apls aut̄ io
 hānes. **Dilāssimū** iqt̄. nē filij dei
 sum⁹ et nōdū apparuit qd̄ erim⁹.
 Hinc qā cū apparuit siles ei erim⁹.

qm̄ videbimus eū sicuti est **posse hoīez**
enā corpe ymagine dei accipi
scdm̄ qd̄ verbū caro factū est
cu⁹ īmortalitati omēs facti
conformabūtur. Cap̄ xviij.

Hinc apparet tūc in ista
 ymagine dei fieri ei⁹ ple
 nam similitudinē qñ ei⁹ ple
 nā p̄cipit uisione. qñqm̄ pos
 sit hoc a iohāne aplō etiam
 de īmortalitate corpis dñi vi
 deri. Et in hac quippe similes
 erim⁹ deo. sed tm̄mō filio qā
 solus in trinitate corpus acce
 pit in quo mortuus resurrex̄.
 atq; id ad sup̄na p̄uexit. Nā
 dī etiā ista ymago filij dei in
 qua sicut ille īmortale corpe
 habebim⁹ conformes facte
 in hac parte nō p̄s ymagi
 nis aut spūs sancti. sed tm̄mō
 filij. quia de hoc solo legitur.
 et fide samissima accipit ver
 bū caro factū ē. p̄ter quod
 apls quos ante inquit p̄sti
 uit et p̄destinauit confor
 mes ymaginis filij sui. ut sit

ipē p̄mo gemitus in multis fra
 tribz. **Humogemitus** utiq; a
 mortuus scdm̄ eūdē aplz. **Qua**
 morte seminata est caro eius
 ītōtumelia. resurrexit ī glā.
Scdm̄ hac ymagine filij. cui
 p̄ īmortalitatē conformam⁹
 in corpe etiā illud agim⁹ qd̄
 itē dicit idē apls. **Sicut** porta
 uim⁹ ymagine terreni. porte
 mus et ymagine eius qui
 de celo est ut scilicet q̄ scdm̄
 adā mortales fuim⁹ scdm̄
 xpm̄ īmortales nos futuros
 fide vera et spe certa firma
 qz teneam⁹. **Hic** etiā nūc eam
 dem ymagine portare possu
 mus nōdū in uisione sed in
 fide nōdū in re sed in spe
 De corpis quippe resurrec
 tione tunc loquebatur apls
 cū hec diceret. **Qua sui pte**
homo ad ymagine et filitu
dinē dei factus sit ad quam
proficiēdo renouatur cap̄. xix.

AT vero illa ymago
 de qua dictum ē facia
 mus hoīem ad ymagine et
 similitudinē nrām quia nō
 dictū est ad meā uel ad tuā
 ad ymagine trinitatis factū
 hoīez credim⁹ et qñta potui
 mus īuestigatione cōprehē
 dim⁹. Et ideo scdm̄ hac poti⁹

et illud intelligendū ē qd̄ aut
ap̄ls iohānes similes ei eri
mus qm̄ videbim⁹ eū sicuti
est. quā et de illo dixit de qd̄
dixerat filij dei sum⁹ et imor
talitas carnis illo p̄ficietur
momento resurrectionis de
quo ait ap̄ls paul⁹. In ictu
oculi in nouissā tuba. canet
em̄ tuba et mortui resurgēt
īcorrupti et nos imutabim⁹
In n̄pō nāq; ictu oculi ante iū
dicū resurget in virtute in
īcorruptione in gloria corp⁹
sp̄itale qd̄ nūc semiat ī infir
mitate corruptione. cōtume
lia. corpus aīale. ymago v̄o
que renouat in spū mentis
in agnitione dei nō extēius
sed interius de die in diē
ip̄a p̄ficiet visione que tūc
erit post iudicū facie ad fa
cie m̄t̄ aut profiat p̄ specu
lū in emigmate. **H**ic cuius
p̄fectionē dictū intelligēdū
est similes ei erim⁹ qm̄ vi
debim⁹ eū sicuti ē. **H**oc em̄
domū tūc nobis dabit cum
dictū fuit **V**enite b̄ndicti
p̄ris mei. possidete pat̄i vo
bis regnū. Tūc quippe tol
letur ip̄ius ne videat clari
tate d̄m̄. qm̄ ibūt sinistri in
supplicū eternū. eūtibz dex

tris in vitā eternā. **H**ec ē aut
sicut ait veritas vita eterna ut
cognoscant te īquit unū ver
deū. et quē misisti d̄m̄ xpm̄.
Hanc cōtemplatiuā sapiēciam
quā p̄pue puto in h̄ris s̄is ab sc̄a
distinctā sapiētiā m̄tupari dū
taxat hoīs que quidē illi non
est nisi ab illo cui⁹ participat
vere sapiens fieri mens ratio
nalis et m̄tlectualis p̄t. ac
ro cōmēdas in fine dialogi or
tensij q̄ nobis inquit dies noc
tesq; considerātibz acuetibzq;
m̄telligētiā que est mentis ac
es cauētibzq; ne qm̄ illa hebes
cat. id ē in p̄h̄a viuētibz mag
spes est. aut si hoc qd̄ sentim⁹
et sapim⁹ mortale et caducū
est. iocūdū nobis p̄fūctis mū
neribus huānis occasū neq;
molestam extinctionē et q̄si
quietē vite fore. aut si ut an
tiquis p̄his. h̄isq; maximis
longeq; clarissimis placuit e
ternos aīos ac diunos habe
mus sic existimādū ē quo ma
gis h̄ij fuerint semp in suo cur
su id ē in rōne et t̄uestigandi
cupiditate et quo minus se
admissuerit atq; īplicauerit
hoīm vitijs et erroribz hoc
h̄is faciliore āstensum et re
ditū in celū fore. **D**em̄de ad

dens hanc ipsam clausulam
 repetendo sermonem qz finies.
 qua ppter inquit ut aliqui ter
 minetur oro. si aut extigui
 tranquillu volum? cu hys arti
 bus vixerim? aut si ex hac
 in alia. aut paulo meliorem
 domu sine mora demigrare
 in hys studijs nobis ois opa
 et cura ponenda e. **Hinc** miror
 hoim tanti igenij pfunctis
 muneribz huamns hoibz i phia
 viuētibz que cōtēplatioē ver
 tatis btoē facit iocūdū pmitte
 occasū si hoc qd sentim? et sa
 pim? mortale et cadurū est
 quasi hoc mouatur et inter
 cidat qd diligebam?. sed po
 tius qd atrocit? oderam? ut
 iocūdus nobis sit eius occa
 sus. verū hoc nō didicūt a
 phis quos magnis laudibz
 pducit. sed ex illa noua acha
 demita ubi ei dubitāe etiā
 de rebus maifestissimis pla
 cuit ista sentēna redolebat
 a phis aut sicut ipē confitet
 maximis longe qz clarissis
 eternis eē aīmos accepit
Eterni quippe aīmi nō iron
 ueienter hac exhortatione
 excitātur ut in suo cursu re
 periātur cū venerit vite
 hui? extremū id ē i rōne
 et iuestigandi cupiditate.

minusqz se admisceant atqz
 implerent oim vicijs et erroru
 bus ut eis facilior sit regres
 sus ad deū. **Hed** iste cursus
 qui cōstitut? in amore atqz i
 uestigatioē veritatis nō suffi
 cit miseris id ē oibus cū ista
 sola rōne mortalibz sine fide
 mediatoris qd in libris supe
 rioribz hui? operis maxime
 in quarto. et xiii? qntū potui
 demonstrare curau.

Finis
Explicit liber quartus deci
Incipuit capitula lib. xv. et
ultimi Capitulu p̄mū

De excellencia aīmi ad yma
 ginē creatoris sui cōditū **cap. ij.**
De sūmo bono qd sēp iueien
 dū queritur et querendū iue
 nitur. **cap. iij.** **Q**uid dispu
 tatū quid ve sit cōprehensū
 p̄tendentū rōtinatione libro
 rū. **cap. iij.** In quax rerū
 cōtēplatione sūma trinitas
 inquirenda sit. **cap. v.** **Q**uā
 que de deo digne dici vidēt
 posse i pauciora conferre ut
 nichil min? dictū intelliga
 tur. **cap. vi.** **Q**uomō etiā
 si unū aliquid eligatur ex
 multis qd digne appellatur
 deus in ipā una appellatioē
 trinitas deitatis possit itelli
 gi. **cap. vii.** **Q**uid differat
 trinitas que iuuentur i yma